

ພຣະທຳໂຢເອນ ແລະ ຄຣິສຕະຈັກເຊວັນທ໌-ເດ ແອດເວນຕິສ ແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ - ເລກທີສາມສິບເກົ້າ

Jeff Pippenger

2026-02-02

ເລກ ສາມສິບເກົ້າ

ການທົດສອບຍອດສຸດທ້າຍ omega ພາຍໃນ ທີ່ຕິດຕາມຫຼັກການທົດສອບຮາກຖານ alpha ພາຍນອກ ຂອງປີ 2024 ນັ້ນ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການນຳມາ "ສາງເກັບ," ແລະ "ອາຫານ" ທີ່ຖືກເກັບໄວ້ໃນສາງເກັບນັ້ນ.

ການທົດສອບນີ້ເປັນເຊິ່ງຄຳພະຍາກອນ, ແລະມີເນື້ອຫາຈົບຖ້ວນພາຍໃນແລະພາຍນອກ.

ອັນຍະມະນີແມ່ນຜູ້ຊົມເຫຼືອຂອງ James White, ຫຼືແມ່ນຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ?

ພວກມັນແມ່ນທັງສອງ.

ໃນເຫດການ 9/11, ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຮຽກໃຫ້ກິນໜັງສືນ້ອຍນັ້ນ ແລະກັບຄືນໄປທາງເກົ້າແກ່ຂອງເຢເຣມີຍາ, ບ່ອນທີ່ຮາກຖານຕ່າງໆໄດ້ຖືກວາງໄວ້ໃນເວລານັ້ນ. ໃນເຫດການ 9/11, ໄດ້ບຳກົດວ່າ ເມື່ອໂຢຮັນໃນພຣະນິມົດບົດທີ່ສືບເອົາຖືກບອກໃຫ້ວັດ, ທ່ານຖືກບອກໃຫ້ວັດສອງສົ່ງ. ທ່ານຖືກບອກໃຫ້ວັດທັງພຣະວິຫານ ແລະບັນດາຜູ້ມະນັດສະການທຸກຢູ່ໃນນັ້ນ. ທ່ານຖືກບອກໃຫ້ລະເວັ້ນລານຊັ້ນນອກແຫ່ງ 1,260 ປີທີ່ຄົນຕ່າງຊາດຢຽບຢູ່ສະຖານບໍລິສຸດ ແລະກອງພົນ. ສະຖານບໍລິສຸດ ແລະກອງພົນ ຄືພຣະວິຫານ ແລະບັນດາຜູ້ມະນັດສະການທຸກຢູ່ໃນນັ້ນ.

ໃນປີ 2023 ທູດສະຫວັນອົງດຽວກັນທີ່ໄດ້ລົງມາໃນ 9/11 ໄດ້ລົງມາອີກຄັ້ງ, ເພື່ອເປີດຜະນຶກຂໍ້ຄວາມແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ, ແລະຕໍ່ມາໃນປີ 2024 ກໍ່ແມ່ນການທົດສອບພື້ນຖານພາຍນອກວ່າ ສັນຍະລັກຂອງໂຣມັນຍັງຄົງສະຖາປະນານິມົດຢູ່ເໝືອນດັ່ງທີ່ມັນເຄີຍເຮັດສຳລັບພວກມົນເລີ້ຮຕ໌.

"ປ່ອງຢ້ຽມທີ່ເປີດ" ຂອງສະຫວັນ ບົ່ງບອກເຖິງການມາເຖິງຂອງການທົດສອບ omega ພາຍໃນຂອງພຣະວິຫານ ແລະການເອົາໃຫ້"ຫວນກັບຄືນ."

ການທົດສອບນີ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຈຳແນກສອງສັນຍາລັກ. ເມື່ອທູດສະຫວັນອົງທີສາມມາເຖິງໃນປີ 1844, ແລະຕໍ່ມາອີກໃນ 9/11, ໂຢຮັນໄດ້ຖືກບອກໃຫ້ວັດແທກພຣະວິຫານ ແລະບັນດາຜູ້ມະນັດສະການທຸກຢູ່ໃນນັ້ນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊັບອກເຖິງພາລະກົດທາງຄຳພະຍາກອນໃນການວັດແທກພຣະວິຫານ ແລະຜູ້ມະນັດສະການໃນປີ 2023. ມາລາກໄດ້ຍົກຄຳຖາມຂຶ້ນມາວ່າ ສົ່ງໃດແມ່ນ "ຄັງເກັບ," ແລະ ສົ່ງໃດແມ່ນ "ອາຫານ?" ຄຳຖາມດຽວກັນນີ້ໃນຄວາມຝັນຂອງ Miller ກໍ່ຈະເປັນວ່າ, ສົ່ງໃດແມ່ນ "ຫີບ," ແລະ ສົ່ງໃດແມ່ນ "ອັນມະນີ."

ຄວາມຝັນຂອງ Miller ຊັບອກວ່າ ປ່ອງຢ້ຽມຜ້າທີ່ເປີດອອກນັ້ນແມ່ນຈຸດທີ່ຄຣິສຕະຈັກຜູ້ມີໃຊ້ໃນພຣະນິມົດ ບົດທີ 19 ໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນໃນຜ້າບ່ານຂາວ ເພື່ອຂີ້ເທິງມ້າຂາວຂອງກອງທັບແຫ່ງພຣະເຢໂຮວາຈອມໂຍທາ.

ປ່ອງຢ້ຽມທີ່ເປີດອອກນັ້ນແມ່ນບ່ອນທີ່ພຣະພອນ ຫຼືຄຳສາບແຊ່ງໃນມາລາກຖືກເທລົງມາ.

ປ່ອງຢ້ຽມທີ່ເປີດຂອງ Miller ແມ່ນບ່ອນທີ່ສົ່ງຂີ້ເຫຍື້ອຖືກກຳຈັດອອກ ແລະ ເພັດພອຍຖືກຮວບຮວມເຂົ້າໄວ້ໃນຫີບ.

ການອ້າງເຖິງ "ປ່ອງຢ້ຽມແຫ່ງສະຫວັນ" ເປັນຄັ້ງທຳອິດບາກົດຢູ່ໃນເລື່ອງຂອງໄນອາ, ແລະເມື່ອປ່ອງຢ້ຽມເຫຼົ່ານັ້ນຖືກເປີດອອກ, ກໍ່ມີຜົນຕົກຢູ່ສູ່ສິບມື້ແລະສິບຄືນ. ເມື່ອປ່ອງຢ້ຽມຖືກເປີດ, ມີເປດດວງວົນຍານຢູ່ໃນນາວາ. ບັບຕີສະມາທິທະເລແດງໄດ້ນຳໄປສູ່ການພະເນຈອນເປັນເວລາສິບປີ ຈົນກວ່າແມ່ນ້ຳຢອດແດນຈະຖືກຂ້າມ. ເມື່ອຕໍ່ມາພຣະຄຣິດຮັບບັບຕີສະມາທິຢູ່ນອນນັ້ນເອງ,

ພຣະອົງກຖືກນຳເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນກັນດານເປັນເວລາສິບມື້. ເມື່ອພຣະອົງພົ້ນຄົນພຣະຊົນແລ້ວ, ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນແບບໄວ້ໃດຍັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ສັງສອນພວກສາວົກເປັນເວລາສິບມື້ກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະສະເດັດຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ.

ເມື່ອຄຣິດຈັກບຽນຈາກຄຣິດຈັກຜູ້ຕັ້ງໄປເປັນຄຣິດຈັກຜູ້ມີໃຊ້ຊະນະ, ກະສັດດາວິດຜູ້ມີອາຍຸສາມສິບປີຈະປົກຄອງເປັນເວລາສິບປີ. ຄຣິດຈັກຜູ້ມີໃຊ້ຊະນະຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຜູ້ພະຍາກອນ, ປະໂລຫິດ ແລະ ກະສັດ. ຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ທີ່ມີອາຍຸສາມສິບປີເມື່ອເຂົ້າເລີ່ມພັນທະກົດຂອງຕົນອັນຍາວຊາວສອງປີນັ້ນ ຄື ເອເລຊາຽນ, ແລະ ເຂົ້າໄດ້ເລີ່ມພັນທະກົດນັ້ນ ເມື່ອບັນດາຜ້າສະຫວັນໄດ້ຖືກເປີດອອກ.

ບັດນີ້ໄດ້ກົດຂຶ້ນໃນປີທີສາມສິບ, ໃນເດືອນທີສີ່, ໃນວັນທີຫ້າຂອງເດືອນ, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ຫ່າງຈາກພວກເຊຍເລຍີທີ່ແມ່ນ້ຳເຄບາ, ຜ້າສະຫວັນກໍໄດ້ເປີດອອກ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນນິມິດທັງຫຼາຍຈາກພຣະເຈົ້າ. ເອເລຊາຽນ 1:1.

ເມື່ອໂຢເຊັບມີອາຍຸສາມສິບປີລາວໄດ້ເລີ່ມປົກຄອງໃນຖານະປະໂລຫິດ ແລະລາວໄດ້ປະເຊີນກັບລົມຕາເວັນອອກຂອງອິສລາມ ຊຶ່ງນຳມາຊົງວິກິດການທີ່ທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນ ອັນເປັນການເປີດທາງໃຫ້ອີຢິບ ມັງກອນຜູ້ນອນຢູ່ໃນທະເລ ດຳເນີນການຈັດຕັ້ງລັດຖະບານໂລກດຽວ. ໃນວິກິດການນັ້ນ ໂຢເຊັບໄດ້ຮັບຮອບອາຫານເຂົ້າໄວ້ໃນສາງ.

ໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023, ໄດ້ຍື່ນສຽງໜັງຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ, ແລ້ວສົ່ງແຫ່ງເຜົາຢູ່ດາໄດ້ເລີ່ມເປີດຜະນຶກຂໍ້ຄວາມແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທຸ່ງຄືນ. ໃນປີ 2024, ການທົດສອບອັນຟາພາຍນອກທີ່ເປັນພົ້ນຖານໄດ້ແຍກຄົນອອກເປັນສອງຈຳພວກ, ແລະຂະບວນການເປີດຜະນຶກໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປ. ບັດນີ້ໃນປີ 2026, ການທົດສອບໂອເມກາພາຍໃນແຫ່ງພຣະວິຫານ ຊຶ່ງຈະແຍກຄົນອອກເປັນສອງຈຳພວກອີກຄັ້ງໜັງ ໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ.

ອາທິດອັນສັກສິດທີ່ພຣະຄຣິດ, ໃນຖານະຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ໄດ້ຍື່ນຢັນພັນທະສັນຍາກັບຄົນຈຳນວນຫຼາຍນັ້ນ ແມ່ນເດີນນອກ ແລະ ສະຖານບໍລິສຸດ. ຈາກວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ຈົນກວ່າ Michael ຈະລຸກຂຶ້ນ (ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳໃນຕອນທ້າຍຂອງອາທິດອັນສັກສິດນັ້ນ ເມື່ອ Stephen ຖືກຂວາງດ້ວຍຫີນ) ແມ່ນສະຖານບໍລິສຸດທີ່ສຸດ. ບັນດາເທດສະການໃນລະດູບ່ວງໄດ້ສຳເລັດຄົບຖ້ວນໃນອາທິດອັນສັກສິດນັ້ນ ແລະ ເປັນ alpha ຂອງບັນດາເທດສະການ, ແລະ ບັນດາເທດສະການໃນລະດູໃບໄມ້ຫຼົ້ນ ຄື ເທດສະການແຫ່ງແກດັງໃນວັນທີໜັງ, ວັນລົບມົນທົນໃນວັນທີສິບ, ແລະ ຕຳຈາກນັ້ນ ເທດສະການເຜີຍພາອາໄສຈາກວັນທີສິບຫ້າຮອດວັນທີຊາວສອງ ແມ່ນ omega ຂອງບັນດາເທດສະການ.

"ໃນທຳນອງດຽວກັນ ບັນດາແບບຢ່າງທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ ຈະຕ້ອງສຳເລັດຕາມເວລາທີ່ໄດ້ຊ້ືວໃນພິທີການແບບສັນຍາລັກ. ໃນລະບົບຂອງໄມເຊ ການຊຳລະສະຖານບໍລິສຸດ ຫຼື ວັນໃຫຍ່ແຫ່ງການລົບມົນທົນ ເກີດຂຶ້ນໃນວັນທີສິບຂອງເດືອນທີ່ຈັດຂອງຊາວຢິວ (Leviticus 16:29–34), ເມື່ອມະຫາປະໂລຫິດ ໄດ້ກະທຳການລົບມົນທົນເພື່ອຊົມຊາດອິສະຣາເອນທັງໝົດ ແລະໂດຍປະການນັ້ນໄດ້ນຳບາບຂອງເຂົາອອກໄປຈາກສະຖານບໍລິສຸດ ກ່ອນກວ່າແລະອວຍພອນແກ່ປະຊາຊົນ. ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ມີຄວາມເຊື່ອວ່າ ພຣະຄຣິດ ມະຫາປະໂລຫິດອົງຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາ ຈະປາກົດພຣະອົງເພື່ອຊຳລະໂລກໃຫ້ບໍລິສຸດ ໂດຍການທຳລາຍບາບ ແລະຄົນບາບທັງຫຼາຍ ແລະເພື່ອອວຍພອນແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງທີ່ຄອຍຖ້ຳຢູ່ ດ້ວຍຄວາມອະມະຕະ. ວັນທີສິບຂອງເດືອນທີ່ຈັດ ວັນໃຫຍ່ແຫ່ງການລົບມົນທົນ

ເວລາແຫ່ງການຊຳລະສະຖານບໍລິສຸດ ຊຶ່ງໃນປີ 1844 ຕັ້ງກັບວັນທີ 22 ເດືອນຕຸລາ ໄດ້ຖືກເຫັນວ່າເປັນເວລາແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ສິ່ງນີ້ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກຖານທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີມາແລ້ວວ່າ 2300 ວັນຈະສິ້ນສຸດລົງໃນລະດູໃບໄມ້ລົ້ນ ແລະຂໍ້ສະຫຼຸບນັ້ນເບິ່ງເໝືອນຈະຕ້ານທານບໍ່ໄດ້.”

“ໃນຄຳອຸປະມາຂອງ ມັດທາຍ 25 ເວລາແຫ່ງການຄອຍຖ້ຳແລະການຫຼັບໄຫຼ ໄດ້ຖືກຕິດຕາມດ້ວຍການສະເດັດມາຂອງເຈົ້າບ່າວ. ສິ່ງນີ້ເປັນໄປຕາມເຫດຜົນທີ່ຫາກໄດ້ນຳສະເໜີມາ, ທັງຈາກຄຳພະຍາກອນແລະຈາກແບບຢ່າງທາງພິທີ. ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນນຳມາຊົງຄວາມໝັ້ນໃຈອັນແຮງກ້າໃນຄວາມເປັນຈິງຂອງມັນ; ແລະ ‘ສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ’ ໄດ້ຖືກປະກາດໂດຍຜູ້ຊົງຫຼາຍພັນຄົນ.”

“ເໝືອນດັ່ງຄືນນຳໃຫຍ່ ການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນໄດ້ແຜ່ກວາດໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ. ຈາກເມືອງຫາເມືອງ, ຈາກບ້ານຫາບ້ານ, ແລະເຂົ້າໄປເຖິງເຂດຊົນນະບົດອັນຫ່າງໄກ ມັນໄດ້ດຳເນີນໄປ, ຈົນກວ່າປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຄອຍຖ້ຳຈະຖືກປຸກໃຫ້ຕົນຂຶ້ນຢ່າງຕັ້ງແຕ່ມື. ຄວາມຄັງຄ້າງທາງສາສະໜາໄດ້ຫາຍໄປຕໍ່ໜ້າການປະກາດນີ້ ເໝືອນດັ່ງນຳຄັງແຂງຍາມເຊົ້າທີ່ຫາຍໄປເມື່ອດວງອາທິດຂຶ້ນ. ບັນດາຜູ້ຊົງໄດ້ເຫັນວ່າ ຄວາມສົ່ງໄສແລະຄວາມງົດງາມຂອງພວກເຂົາຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, ແລະຄວາມຫວັງກັບຄວາມກ້າຫານໄດ້ປຸກໃຫ້ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາມີຊີວິດຊີວາ. ພາລະກົດນັ້ນປາສະຈາກຄວາມສຸດໃຈເຫຼົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງມັກຈະປາກົດຢູ່ສະເໝີເມື່ອມີຄວາມຕື່ນເຕັ້ນຂອງມະນຸດໂດຍປາສະຈາກອິດທິພົນຄວບຄຸມຂອງພຣະຄຳແລະພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັບລະດູການແຫ່ງການຖອມຕົນແລະການຫັນກັບຄືນມາຫາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງໃນທຳມະກາງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ຕິດຕາມຂ່າວສານແຫ່ງການຕັກເຕືອນຈາກບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ. ມັນສະແດງອອກຊຶ່ງລັກສະນະຕ່າງໆທີ່ບຶງບອກພາລະກົດຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ. ມີຄວາມຊື່ນຊົມບໍ່ຕື່ນຢ່າງລົ້ນເຫຼືອພຽງແຕ່ກັບອ້ອຍ, ແຕ່ຫາກເປັນການກວດຄົ້ນຫົວໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ການສາລະພາບບາບ, ແລະການລະຖົມໂລກ. ການຕຽມພ້ອມເພື່ອພົບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແມ່ນພາລະໜັກໃນຈິດວິນຍານທີ່ທຸກທ່ວະມານ. ມີການອະທິຖານຢ່າງພາກພຽນ ແລະການຖອຍຕົນແດ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງສິ້ນສຸດໃຈ.” The Great Controversy, 400.

ບັນດາງານສະຫລອງໃນລະດູບົວລະພາໄດ້ຮັບການສຳເລັດໃນອາທິດອັນສັກສິດ, ແລະຝົນຕົ້ນ ຫຼືຝົນອັນພາກໄດ້ຖືກເທລົງໃນວັນເພນເທຄອດໃນເວລານັ້ນ, ອັນເປັນພາບລ່ວງໜ້າຂອງການເທລົງແຫ່ງຝົນປາຍໃນບັນດາງານສະຫລອງລະດູໃບໄມ້ລົ້ນ. ບັນດາງານສະຫລອງໃນລະດູບົວລະພານັ້ນໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນພຣະທຳເລວີ 23, ຂໍ້ 1 ຫາ 22. ງານສະຫລອງລະດູໃບໄມ້ລົ້ນຢູ່ໃນຂໍ້ 23 ຫາ 44. 2300 ປີນຳທ່ານໄປເຖິງປີ 1844. ຊາວສອງຂ້າງລັບງານສະຫລອງລະດູບົວລະພາ ແລະ ຊາວສອງຂ້າງລັບງານສະຫລອງລະດູໃບໄມ້ລົ້ນ. ສອງຊຸດຂອງຊາວສອງໃນບົດທີ 23.

ງານສະຫຼອງແຫ່ງສຽງແກໄດ້ເປັນຄຳເຕືອນວ່າ ການພິພາກສາຈະເກີດຂຶ້ນພາຍໃນສົບວັນ, ແລະງານສະຫຼອງແຫ່ງເພິງພັກໄດ້ເປັນການສະຫຼອງຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີສຳລັບບາບທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຮັບການອະໄພໃນວັນແຫ່ງການລົບລ້າງບາບ. ວັນຊະບາໂຕ ແລະວັນທີ່ເປີດຫຼັງຈາກງານສະຫຼອງ ເປັນຕົວແທນເຖິງການພັກສະຫງົບດຸດວັນຊະບາໂຕໜຶ່ງພັນປີຂອງໂລກ.

ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍຜູ້ເປັນທີ່ຮັກ ຢ່າໃຫ້ຂາດຄວາມຮູ້ໃນສິ່ງນີ້ຢ່າງໜຶ່ງຄືວ່າ ສຳລັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໜຶ່ງວັນກໍເໝືອນດັ່ງພັນປີ ແລະ ພັນປີກໍເໝືອນດັ່ງໜຶ່ງວັນ. 2 Peter 3:8.

ທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໄດ້ປະກາດການເປີດຂອງການພິພາກສາ, ແລະໃນລະດັບແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນັ້ນ, ປີ 1798, ຊຶ່ງເປັນ “ເວລາສຸດທ້າຍ” ຂອງດານຕີອນ, ເປັນການສຳເລັດຂອງເທດສະການແຫ່ງສຽງແກ, ແຕ່ໃນວັນທີ

11 ສິງຫາ 1840, ຂ່າວສານທຶຖືກເປີດຜະນຶກແລ້ວຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນປີ 1798

ໄດ້ຮັບອຳນາດດ້ວຍການສຳເລັດຂອງຄຳພະຍາກອນແຫ່ງວິບັດຄັ້ງທີສອງ.

ອິສລາມເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄຳເຕືອນໃນເທດສະການແຫ່ງສຽງແກ,

ຊຶ່ງປະກາດເຖິງວັນແຫ່ງການພິພາກສາທຶກຳລັງເຂົ້າມາ.

ສຳລັບຜູ້ທີ່ຕັ້ງໃຈຈະເຫັນ, ບັນດາເທດສະການໃນລະດູໃບໄມ້ຫຼົ່ມ ຄື ເທດສະການແຫ່ງສຽງແກ ແລະ ເທດສະການຕັ້ງພັກ ເປັນຕົວແທນຂອງເທດສະການອາລຟາ ແລະ ໂອເມກາ, ໂດຍມີການພິພາກສາຢູ່ກາງ.

ບໍ່ແມ່ນເຫດບັງເອີນທີ່ເທດສະການເຫຼົ່ານີ້ຖືກລະບຸໄວ້ໃນ ພຣະທຳເລວີ ບົດທີ 4 ວາສາມ.

ເລກຊາວສາມເປັນສັນຍະລັກຂອງການລົບລົງທຶນ.

ບໍ່ແມ່ນເຫດບັງເອີນທີ່ເທດສະການທຳອິດຢູ່ໃນວັນທຳອິດຂອງເດືອນທີ່ຈັດ ແລະ

ທີ່ເທດສະການສຸດທ້າຍສິ້ນສຸດລົງໃນວັນທີ 4 ວາສາມ.

ເທດສະການແຫ່ງສຽງແກແມ່ນອັກສອນຕົວທຳອິດຂອງອັກຂະຣະຮິບຣູ, ວັນລົບລົງທຶນແມ່ນອັກສອນຕົວກາງ,

ແລະ ເທດສະການຕັ້ງພັກແມ່ນອັກສອນຕົວທີ 4 ວາສາມຂອງອັກຂະຣະຮິບຣູ,

ພຣະທຳເລວີບົດ ບົດທີ 4 ວາສາມ ຂໍ້ 23 ຫາ 44 ແມ່ນຊາວສອງຂໍ້ທີ່ຖືກຈັດວາງຢູ່ພາຍໃນ

"ໂຄງຮ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງ." ມີທີ່ສືບທັງກາງນັ້ນຊັບອກເຖິງການທົດສອບ,

ເພາະວ່າເລກສິບເປັນສັນຍາລັກຂອງການທົດສອບ,

ແລະວັນລົບລົງທຶນເປັນບ່ອນທຶນກະບົດຂອງຜູ້ທີ່ສູນເສຍຖືກບັນທຶກແລະຖືກແກ້ໄຂ,

ແລະການກະບົດນັ້ນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍອັກສອນຕົວທີສິບສາມໃນອັກສອນຮິບຣູ,

ອັກສອນຕົວກາງຂອງຄຳພາສາຮິບຣູທີ່ໝາຍເຖິງຄວາມຈິງແມ່ນຕົວທີສິບສາມ,

ແລະມັນສອດຄ່ອງກັບມື້ທີ່ສິບຂອງເດືອນທີ່ຈັດ, ແລະໃນຖານະເປັນໝູ່ໝາຍ

ມັນມີຄຸນລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງທັງອັກສອນຮິບຣູແລະຂອງມື້ທີ່ຈຳເພາະນັ້ນ.

ສິບບວກສິບສາມເທົ່າກັບຊາວສາມ. ເຈັດສິບແມ່ນຜົນລວມຂອງ 10 ຄູນ 7,

ແລະມື້ທີ່ສິບຂອງເດືອນທີ່ຈັດກໍ່ເທົ່າກັບເຈັດສິບເຊັ່ນກັນ,

ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງການສິ້ນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ.

ແລ້ວເປັນຕົວກະຕື້ມາຫາພຣະອົງ ແລະທຸນຖາມວ່າ, "ພຣະອົງເຈົ້າ,

ຖ້າພຣະອົງຂອງຂ້ານອ້ອມເຮັດຜິດຕໍ່ຂ້ານອ້ອມ, ຂ້ານອ້ອມຈະຕ້ອງໃຫ້ອະໄພເຂົ້າຈັກເທືອ? ເຖິງເຈັດເທືອບ?"

ພຣະເຢຊູຕອບເຂົ້າວ່າ, "ເຮົາບໍ່ໄດ້ບໍ່ອອກເຈົ້າວ່າເຖິງເຈັດເທືອ, ແຕ່ເຖິງເຈັດສິບຄູນເຈັດ." ມັດທາຍ 18:21,

22

ໄລຍະເວລາສີ່ອ້ອມເກົ່າສິບປີໄດ້ຖືກຕັດອອກໄວ້ສຳລັບອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ.

ປີເຫຼົ່ານັ້ນຖືກຕັດອອກຈາກໄລຍະເວລາສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ ແລະຖືກສະແດງເປັນເຈັດສິບອາທິດ; ດັ່ງນັ້ນ

ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຂີດຈຳກັດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງນັ້ນແມ່ນສີ່ອ້ອມເກົ່າສິບປີ

ຊຶ່ງໄດ້ຖືກແທນໄວ້ໂດຍ "ເຈັດສິບ" ອາທິດໃນດານເືອນ 9.

ເຈັດສິບອາທິດໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ເໝືອນຊົນຊາດຂອງທ່ານ ແລະເໝືອນຄອນບໍລິສຸດຂອງທ່ານ,

ເພື່ອໃຫ້ການລະເມີດສິ້ນສຸດລົງ, ເພື່ອໃຫ້ບ້າບທັງຫລາຍຖືກນຳໄປສູ່ຈຸດຈົບ,

ເພື່ອກະທຳການລົບລ້າງບາບຊົດ, ແລະເພື່ອນຳຄວາມຊອບທຳອັນເປັນນິດເຂົ້າມາ,

ແລະເພື່ອປະທັບຕາມມິດແລະຄຳພະຍາກອນ, ແລະເພື່ອເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດສູງສຸດ. ດານເືອນ 9:24.

ຄຳພາສາເຮັບເຮົາທີ່ເປັນວ່າ "ຖືກຕັດອອກ" ຖືກໃຊ້ພຽງແຕ່ໃນຂັ້ນຕົ້ນນັ້ນໃນພຣະສັນຍາເດີມ,

ແລະມັນໝາຍເຖິງ "ຖືກກຳນົດ ຫຼື ຖືກປະກາດໄວ້." ມັນແຕກຕ່າງຈາກຄຳທີ່ໂດຍປົກກະຕິນິຍົມໃຊ້ ແລະແປວ່າ

"ຖືກຕັດອອກ,"

ຊຶ່ງອີງໃສ່ການທີ່ອາບຣາຮາມໄດ້ຕັດເຄື່ອງບູຊາອອກເປັນຊັ້ນໆໃນຂັ້ນຕອນທຳອິດຂອງພັນທະສັນຍາໃນ

ປະຖົມມະການ ບົດ 15. ມັນໄດ້“ຖືກກຳນົດ” ແລະ “ຖືກປະກາດໄວ້” ວ່າ ອົດສະຣາເອນຈະມີໄວລາແຫ່ງການທົດລອງຢູ່ສື່ອັອຍເກຣັສບີ, ແລະຈາກນັ້ນພວກເຂົາຈະຖືກຕັດອອກຈາກການເປັນປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ. “ການຖືກຕັດອອກ” ສອງແບບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ; ແບບໜຶ່ງຊຶ່ງສະແດງເຖິງຊ່ວງເວລານັ້ນວ່າເປັນໄລຍະແຫ່ງການທົດລອງທີ່“ຖືກຕັດອອກ” ຈາກຈຳນວນທີ່ໂຫຍກວ່າໂດຍຈຳນວນເຈັດສິບ, ແລະເມື່ອ “ນ້ຳອະງຸ່ນໃໝ່” ຂອງໂຢເອນ “ຖືກຕັດອອກ” ຈາກປາກຂອງພວກເຂົາ, ເວລາແຫ່ງການທົດລອງກໍປິດລົງ. ເຈັດສິບເປັນຕົວແທນຂອງການປິດລົງແຫ່ງເວລາທົດລອງ.

ງານສະຫຼອງໃນລະດູໃບໄມ້ຫຼົ້ມມີສາມຂັ້ນຕອນຂອງຄຳພາສາເຮັບຮົວວ່າ “ຄວາມຈິງ.” ງານສະຫຼອງໃນລະດູໃບໄມ້ຫຼົ້ມເລີ່ມຕົ້ນໃນ ເລວີນີຕີ 23:23, ຫຼັກໝາຍກາງຂອງວັນໄຖ່ບາບແມ່ນວັນທີສິບ ແລະອັກສອນຕົວທີສິບສາມ, ຊຶ່ງເທົ່າກັບ 23, ແລະງານສະຫຼອງເພິງພັກສັນສຸດໃນວັນທີຊາວສອງ, ແລ້ວຕາມດ້ວຍວັນຊະບາໂຕອັນສູງສົ່ງຫຼັງຈາກງານສະຫຼອງນັ້ນ, ແລະຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນສິ້ນສຸດລົງທີ່ 23:44.

ພຣະທຳເລວີນີຕີ ໝາຍເຖິງ ຖານະບຸໂຮຫົດແຫ່ງພວກເລວີ. ບັນດາງານສະຫລອງໃນລະດູວຽງຖືກນຳສະແດງໄວ້ໃນບົດ 23:1–22, ແລ້ວບັນດາງານສະຫລອງໃນລະດູໃບໄມ້ລົ້ມຖືກນຳສະແດງໄວ້ໃນ 23:23–44. ງານສະຫລອງໃນລະດູວຽງຖືກນຳສະແດງໂດຍຊາວສອງຂໍ້, ແລະອັກສອນເຮັບເຮີມີຊາວສອງຕົວອັກສອນ. ບັນດາງານສະຫລອງໃນລະດູໃບໄມ້ລົ້ມກໍຖືກວາງອອກໄວ້ໃນຊາວສອງຂໍ້ເຊັ່ນກັນ. ງານສະຫລອງແຫ່ງສຽງແກເປັນການປະກາດເຖິງການເຂົ້າໃກ້ຂອງການພິພາກສາໃນວັນແຫ່ງການລົບມົນທົນບາບ. ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ງານສະຫລອງແຫ່ງພັກພິງດຳລົງຢູ່ເຈັດວັນ, ແລະສິ້ນສຸດລົງໃນວັນທີຊາວສອງຂອງເດືອນທີ່ເຈັດ. ວັນທຳອິດໃນບັນດາເຈັດວັນນັ້ນເປັນວັນຊະບາໂຕຕາມພິທີ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບວັນທີ່ເປດ, ຊຶ່ງເປັນວັນຖັດຈາກງານສະຫລອງເຈັດວັນ. ວັນທຳອິດແລະວັນທີ່ເປດ ເຮັດໃຫ້ວັນທີ່ເປດເປັນສັນຍະລັກຂອງວັນທີ່ເປດທີ່ອອກມາຈາກເຈັດ.

ຈົ່ງກ່າວແກ່ບັນດາລູກຫຼານຂອງອົສະຣາເອນວ່າ, ໃນວັນທີສິບຫ້າຂອງເດືອນທີ່ເຈັດນີ້ ຈະເປັນເທດສະການຢູ່ເພິງເປັນເວລາເຈັດວັນຖວາຍແດ່ພຣະຢາເວ. ໃນວັນທຳອິດຈະເປັນການປະຊຸມບໍລິສຸດ; ພວກເຈົ້າຢາເຮັດວຽກຮັບໃຊ້ໃດໆໃນວັນນັ້ນ. ຕະຫຼອດເຈັດວັນ ພວກເຈົ້າຈົ່ງຖວາຍເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟແດ່ພຣະຢາເວ; ແລະໃນວັນທີ່ເປດ ຈະເປັນການປະຊຸມບໍລິສຸດສຳລັບພວກເຈົ້າ; ແລະພວກເຈົ້າຈົ່ງຖວາຍເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟແດ່ພຣະຢາເວ: ນັ້ນເປັນການຊຸມນຸມອັນສະຫງ່າງາມ; ແລະພວກເຈົ້າຢາເຮັດວຽກຮັບໃຊ້ໃດໆໃນວັນນັ້ນ. ... ອີກທັງໃນວັນທີສິບຫ້າຂອງເດືອນທີ່ເຈັດ, ເມື່ອພວກເຈົ້າໄດ້ກັບກຽວຜົນຜະລິດຂອງແຜ່ນດິນແລ້ວ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງຖືຮັກສາເທດສະການຖວາຍແດ່ພຣະຢາເວເປັນເວລາເຈັດວັນ: ໃນວັນທຳອິດຈະເປັນວັນຊະບາໂຕ, ແລະໃນວັນທີ່ເປດກໍຈະເປັນວັນຊະບາໂຕ. ພຣະນີຕີບັນຍັດ 23:34–36, 39.

ວັນຊະບາໂຕຕາມພິທີໃນວັນທີ່ເປດ ເປັນຕົວແທນຂອງຊະບາໂຕແຫ່ງສະຫັດສະວັດ ຊຶ່ງຕາມມາພາຍຫຼັງງານສະຫຼອງເດັ່ນພັກ. ການພະເນຈອນຢູ່ໃນຖົນທະນາດ້ານເປັນເວລາສີ່ສິບປີຂອງອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ຖືກລະນຶກເຖິງໂດຍການອາໄສຢູ່ໃນເຕັນພັກໃນລະຫວ່າງວັນແຫ່ງງານສະຫຼອງເດັ່ນພັກ, ແລະສົ່ງເປັນຕົວແທນບໍ່ພຽງແຕ່ການເທລົງມາຢ່າງອຸດົມຂອງຜົນປາຍລະດູເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນຕົວແທນເຖິງເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກຂອງຢາໂຄບ, ເມື່ອທູດສະຫວັນໄດ້ນຳພາຜູ້ຊີ້ສັດຂອງພຣະເຈົ້າໄປສູ່ເນີນເຂົາ ແລະພູເຂົາເພື່ອການຄຸ້ມຄອງ.

“ໃນເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກລຳບາກນັ້ນ, ພວກເຮົາທຸກຄົນໄດ້ຫລົບໜີອອກຈາກນະຄອນແລະໝູ່ບ້ານ, ແຕ່ຖືກຄົນຊົດຕົດຕາມໄລ່ລ່າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ບຸກເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງວິສຸດຊົນພ້ອມດາບ. ພວກເຂົາຍົກດາບຂຶ້ນເພື່ອຂ້າພວກເຮົາ, ແຕ່ດາບນັ້ນໄດ້ຫັກ ແລະຕົກລົງຢ່າງໄຮ້ເລື່ອງແຮງດັງເຟືອງ. ແລ້ວພວກເຮົາທັງໝົດຮ້ອງທຸນກາງເວັນແລະກາງຄືນເພື່ອຂໍການຊ່ວຍໃຫ້ພັນ, ແລະສຽງຮ້ອງນັ້ນໄດ້ຂຶ້ນໄປເຖິງພຣະເຈົ້າ. ດວງອາທິດໄດ້ຂຶ້ນ, ແລະດວງຈັນໄດ້ຍິນນັ້ງ. ສາຍນ້ຳທັງຫລາຍຢຸດໄຫລ. ເມກດຳໜາທົບໄດ້ລ່ອຍຂຶ້ນມາ ແລະປະທະກັນ. ແຕ່ມີບ່ອນໜຶ່ງທີ່ແຈ້ງໃສ ເຕັມໄປດ້ວຍສະຫງ່າລາສີອັນຕັ້ງຢູ່ໝັ້ນຄົງ, ຈາກບ່ອນນັ້ນມີພຣະສະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າດັງສຽງນ້ຳຫລາຍສາຍ, ຊຶ່ງໄດ້ສັນສະເທືອນພ້ຳສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ. ທ້ອງພ້ຳໄດ້ເປີດແລະປິດ, ແລະຢູ່ໃນຄວາມປັນປ່ວນ. ພູເຂົາທັງຫລາຍສັນໄຫວດັງອັທຖິກລົມພັດ, ແລະພົນກອນຫົນຊຸດຂະອອກໄປທົ່ວທຸກທິດ. ທະເລເດືອດປຸດດັງໝ້, ແລະຊັດກອນຫົນຂຶ້ນໄປເທິງແຜ່ນດິນ. ແລະໃນຂະນະທີ່ພຣະເຈົ້າກຳລັງຕັດວັນແລະໂມງແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູ ແລະປະກາດພັນທະສັນຍານິລັນດອນແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໜ້າປະໂຫຍກ ແລ້ວຢຸດພັກ, ໃນຂະນະທີ່ຖອຍຄຳນັ້ນກຳລັງກ້ອງກັງວານໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ. ອົງສາເອນຂອງພຣະເຈົ້າຍືນຍົງໂດຍຈ້ອງຕາຂຶ້ນເບິ່ງເບື້ອງເທິງ, ຟັງຖອຍຄຳເຫລົ່ານັ້ນເມື່ອມັນອອກມາຈາກພຣະໂອດຂອງ Jehovah, ແລະກ້ອງໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກດັງສຽງພ້ຳຮ້ອງອັນດັງກົກກ້ອງທຶສຸດ. ນັ້ນເປັນຄວາມຂຶ້ນຄວາມລົງອັນນຳຢ່າເກງຢ່າງຍິ່ງ. ເມື່ອຈົບທຸກປະໂຫຍກ, ວິສຸດຊົນຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, ພຣະສະຫງ່າລາສີ! Hallelujah! ໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາສ່ອງສະຫວ່າງດ້ວຍພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະພວກເຂົາສ່ອງປະກາຍດ້ວຍພຣະສະຫງ່າລາສີນັ້ນ ດັ່ງທີ່ໃບໜ້າຂອງໂມເຊໄດ້ເປັນເມື່ອລາວລົງມາຈາກ Sinai. ຄົນຊົດບໍ່ອາດຈ້ອງເບິ່ງພວກເຂົາໄດ້ເນື່ອງຈາກພຣະສະຫງ່າລາສີ. ແລະເມື່ອພຣະພອນອັນບໍ່ມີສິ້ນສຸດໄດ້ຖືກປະກາດເໝືອນຜູ້ທີ່ໄດ້ຖ່ວຍພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ ໂດຍການຮັກສາວັນ Sabbath ຂອງພຣະອົງໃຫ້ບໍ່ລົງສຸດ, ກໍມີສິ່ງໂຮຮ້ອງແຫ່ງໄຊຊະນະອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເໝືອນ Beast ແລະເໝືອນ Image ຂອງມັນ.”

“ແລ້ວກໍ່ເລີ່ມຕົ້ນປຶ້ມບົດເມື່ອແຜ່ນດິນຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ.” Review and Herald, July 21, 1851.

ພຣະເຢຊູຈະສະເດັດກັບຄືນມາ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ພັກສະຫງົບເປັນເວລາໜຶ່ງພັນປີ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນແບບໄວ້ໂດຍວັນຊະບາໃຕ້ໃນປະຫວັດຂອງແຜ່ນດິນ ແລະ ປຶ້ມບົດ. ໃນຂໍ້ທີ່ສາມຂອງພຣະທຳລະບຽບພຣະບັນຍັດບົດທີຊົ່ວສາມ ວັນຊະບາໃຕ້ວັນທີ່ຈັດສຳລັບມະນຸດໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ເປັນບົດນຳຂອງບົດນັ້ນ ຊຶ່ງສົນສຸດລົງດ້ວຍວັນທີ່ເປດ ນັ້ນຄືຂອງເຈັດ ແລະ ເປັນຕົວແທນຂອງວັນຊະບາໃຕ້ໃນປະຫວັດ ສຳລັບການພັກສະຫງົບຂອງແຜ່ນດິນ.

ແລະພຣະຢາເວໄດ້ຕັດກັບໂມເຊ ວ່າ, “ຈົ່ງກ່າວແກ່ບັນດາລູກຫລານອິດສະຣາເອນ ແລະຈົ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, ສ່ວນເລື່ອງບັນດາເທດສະການຂອງພຣະຢາເວ ຊຶ່ງພວກເຈົ້າຈະປະກາດໃຫ້ເປັນການປະຊຸມອັນບໍ່ຮື້ສຸດນັ້ນ ຄືສົ່ງເຫງົານີ້ເຖິງເປັນເທດສະການຂອງເຮົາ. ຈະເຮັດວຽກໄດ້ຫົກມື້; ແຕ່ວັນທີ່ຈັດເປັນວັນຊະບາໃຕ້ແຫ່ງການພັກຜ່ອນ, ເປັນການປະຊຸມອັນບໍ່ຮື້ສຸດ; ພວກເຈົ້າຢາເຮັດວຽກໃດໆໃນວັນນັ້ນ: ນີ້ເປັນວັນຊະບາໃຕ້ຂອງພຣະຢາເວໃນທຸກບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງພວກເຈົ້າ.” ລະບຽບພວກເລວີ 23:1-3

ອັນພາຂອງບົດທີຊົ່ວສາມແມ່ນວັນຊະບາໃຕ້ວັນທີ່ຈັດ, ແລະ ໂອເມກາຂອງບົດນີ້ແມ່ນໜ້າພັນປີທີ່ແຜ່ນດິນໂລກວ່າງເປົ່າ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກໃຫ້ເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍວັນຊະບາໃຕ້ປະຫວັດສຳລັບແຜ່ນດິນ ແລະ ປຶ້ມບົດ. ອັນພາຂອງບົດນີ້ແມ່ນບັນດາງານສະຫຼອງໃນລະດູບານໃໝ່ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍວັນຊະບາໃຕ້ວັນທີ່ຈັດ ແລະ ສົ້ນສຸດລົງໃນຂໍ້ທີ່ຊົ່ວສອງ; ໃນຂະນະທີ່ໂອເມກາຂອງບົດນີ້ສົ້ນສຸດລົງໃນວັນທີ່ຊົ່ວສອງຂອງເດືອນທີ່ຈັດ,

ຕາມດ້ວຍວັນຊະບາໂຕພິທີກຳວັນທິເປດ ຊົງເປັນຕົວແທນຂອງວັນຊະບາໂຕພິທີຈັດຂອງແຜ່ນດິນ.

ຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງເຖິງຂໍ້ທີສອງ

ເປັນຕົວແທນພຣະກົດຂອງພຣະຄຣິດໃນຖານະມະຫາປະໂຫຍດແຫ່ງສະຫວັນໃນບ່ອນບໍລິສຸດ;
ຂໍ້ທີສອງສາມເຖິງຂໍ້ທີສິບສີ່ເປັນຕົວແທນພຣະກົດຂອງພຣະອົງໃນບ່ອນບໍລິສຸດທິສຸດ. ພຣະທຳເລວີນິຕິ
ເປັນສັນຍາລັກຂອງພວກປະໂຫຍດ ແລະເປັນຕົວແທນພຣະລາຊາກົດໃນຖານະມະຫາປະໂຫຍດຂອງພຣະຄຣິດ.
ວັນຊະບາໂຕອັນເປັນອາລະພາຂອງວັນທິເຈດ ຍ້ອນກັບໄປເຖິງການຊົງສ້າງ,
ແລະວັນຊະບາໂຕຂອງພິທີຈັດອັນເປັນໂອເມກາ ຍຶດໄປເຖິງໂລກທຶກສ້າງໃໝ່. ພຣະທຳເລວີນິຕິ
ບົດທີສອງສາມ ໃນທາງປະຫວັດສາດ ກວມເອົາຕັ້ງແຕ່ການຊົງສ້າງຈົນເຖິງການຊົງສ້າງຂຶ້ນໃໝ່.

ຄວາມຊື່ນຊົມຍືນດີ ຫຼື ຄວາມອັບອາຍ ຂອງຂ່າວສານພະຍາກອນ

ເປັນສັນຍາລັກຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ມີຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນ ຫຼື ມີຂອງປອມແບງ.
ຈົນກວ່າຄວາມຈິງນີ້ຈະຖືກນຳເຂົ້າໄປພິຈາລະນາໃນເນື້ອເລື່ອງ,
ປະເດັນທຶກໃຫ້ເກີດຄວາມອັບອາຍກໍຈະຖືກພາດໄປ. ບັນດາຜູ້ທີ່ອົບອຸ່ນນຳມັນອັນແທ້ຈິງ ຈະບໍ່ພາດຈຸດນີ້.
ຄວາມຊື່ນຊົມຍືນດີໃດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍບັນດາຜູ້ທີ່ບາບຂອງເຂົາໄດ້ຖືກຍົກອອກແລ້ວ, ແລະ
ພວກເຂົາຖືກນຳສະເໜີໂດຍບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງສະຫຼອງງານລ້ຽງເທດສະການເພິງ.

ແລະພຣະວ່ານະໄດ້ຊົງຮັບສະພາບເປັນເນື້ອໜັງ ແລະຊົງສະຖິດຢູ່ທຳມາກາງພວກເຮົາ
(ແລະພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະສົຣິຂອງພຣະອົງ ຄືພຣະສົຣິດັ້ງພຣະບຸດອົງດຽວຈາກພຣະບໍດີ)
ຊົງບໍລິບູນດ້ວຍພຣະຄຸນ ແລະຄວາມຈິງ. ໂຢຮັນ 1:14.

ຄຳພາສາກຣົກທີ່ເປັນວ່າ "dwelt" ມີຄວາມໝາຍວ່າ "ຕັ້ງພະພັກ" ຫຼື "ສະຖິດຢູ່ໃນເຕັນພັກ."

ພຣະເຢຊູໄດ້ບັງເກີດເປັນເນື້ອໜັງ ແລະໄດ້ມາຕັ້ງພະພັກຢູ່ກັບພວກເຮົາ.

ພຣະອົງໄດ້ຮັບເອົາທຳມະຊາດມະນຸດຂອງພວກເຮົາ, ເຕັນພັກຂອງພວກເຮົາ, ກະໂຈມຂອງພວກເຮົາ,
ພັບຊົວຄາວຂອງພວກເຮົາ, ເນື້ອໜັງຂອງພວກເຮົາ. ເປໂຕໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້:

ແມ່ນແທ້, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າເປັນການສົມຄວນ ຕາບໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຢູ່ໃນພະພັກນີ້
ທີ່ຈະປຸກເຕືອນພວກທ່ານໂດຍການໃຫ້ລະນຶກເຖິງ; ເພາະຮູ້ຢູ່ວ່າອົກບໍ່ດົນ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງປົດພະພັກນີ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກ
ຕາມທີ່ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ຊົງສຳແດງແຈ້ງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ. 2 ເປໂຕ 1:13, 14.

ໂປໂລໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້:

ເພາະພວກເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າ ຖ້າເຮືອນຜ່າຍໂລກຂອງເຕັນນີ້ຖືກທຳລາຍໄປ ພວກເຮົາກໍມີອາການຈາກພຣະເຈົ້າ
ເປັນເຮືອນທີ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງດ້ວຍມື ເປັນນິລັນດອນຢູ່ໃນສະຫວັນ. ເພາະໃນເຕັນນີ້ພວກເຮົາຄາງຄວນ
ໂດຍບາດຖະໜາຢ່າງແຮງກ້າທີ່ຈະສວມທັບດ້ວຍເຮືອນຂອງພວກເຮົາຊົງມາຈາກສະຫວັນ;
ຖ້າເມື່ອໄດ້ສວມແລ້ວ ພວກເຮົາຈະບໍ່ຖືກພົບວ່າເປືອຍເບົາ. ເພາະວ່າພວກເຮົາຜູ້ຢູ່ໃນເຕັນນີ້
ຍ້ອມຄາງຄວນຢູ່ເນື່ອງຈາກພາລະອັນໜັກ; ບໍ່ແມ່ນເພາະພວກເຮົາບາດຖະໜາຈະຖອດອອກ
ແຕ່ບາດຖະໜາຈະສວມທັບ ເພື່ອວ່າສະພາບທີ່ຕ້ອງຕາຍນັ້ນຈະຖືກຊີວິດກິນກິນໄປ. 2 ໂກຣິນໂທ 5:1-4.

ງານສະຫລອງເທສະການເຕັນພັກເປັນສັນຍາລັກເຖິງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນ,
ຊົງສຳເລັດລົງເມື່ອປ່ອງຢ້ຽມແຫ່ງສະຫວັນຖືກເປີດອອກ.

ເມື່ອບາບຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນຖືກກຳຈັດອອກແລ້ວ,

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະຖືກເທລົງໂດຍບໍ່ຈຳກັດເຫນືອຄຣິດຕະຈັກຜູ້ມີໃຊ້.

ການພິພາກສາສຳເລັດສິ້ນສຸດສຳລັບຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນ ແລະ

ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກປະທັບຕາກ່ອນໄປເພື່ອປະກາດສຽງຮ້ອງອັນດັງກ່ອນຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ

ພາຍໃຕ້ລັດອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ດັ່ງທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍງານສະຫລອງເທສະການເດັນຟັກ.

ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາເປັນພຣະວິຫານ ແລະເປັນເດັນ ຊົງຄືພັບພະນິເວດ.

ບັນດາຜູ້ທີ່ຊົມມຸມມຸກໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມເພື່ອສະຫຼອງເທດສະການເພິງພາອາໄສ
ກາກຳລັງສະຫຼອງວ່າບາບຂອງເຂົາໄດ້ຖືກລົບອອກແລ້ວ.

ໃມເຊຖືກໃຊ້ໃຫ້ຍົກຕັ້ງພັບພະນິເວດໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ແລະໃນຕອນທ້າຍ

ເທດສະການເພິງພາອາໄສກໍໄດ້ຖືກສະຫຼອງໂດຍການອາໄສຢູ່ໃນເພິງກາງຖິ່ນທຸລະກັນດານ,

ເພາະພຣະເຢຊູຊົງຍົກຕົວຢ່າງຕອນຈົບໂດຍອົງໃສ່ຕອນເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ສະເໝີ.

ດັ່ງນັ້ນ, ພວກພົນອ້ອມບໍລິສຸດ, ຜູ້ມີສ່ວນໃນການຊົງເອີ້ນຈາກສະຫວັນ, ຈົ່ງພິຈາລະນາອັກຄະທູດ ແລະ
ມະຫາປະໂຫຍດແຫ່ງຄຳປະກາດຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາ ຄື ພຣະຄຣິດເຢຊູ;

ພຣະອົງຊົງສັດຊື່ພຣະອົງຜູ້ຊົງແຕ່ງຕັ້ງພຣະອົງ,

ເໝືອນດັ່ງທີ່ໃມເຊກໍໄດ້ສັດຊື່ໃນວົງວານທັງໝົດຂອງທ່ານ.

ເພາະພຣະອົງຖືກນັບວ່າສົມຄວນໄດ້ຮັບພຣະສິດຫຼາຍກວ່າໃມເຊ,

ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ສ້າງເຮືອນຍ່ອມມັກຈະກ່າວວ່າເຮືອນ. ເພາະວ່າທຸກເຮືອນຍ່ອມຖືກສ້າງໂດຍຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ;

ແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງສ້າງສັງສານລະພັດຄືພຣະເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວ ໃມເຊໄດ້ສັດຊື່ໃນວົງວານທັງໝົດຂອງທ່ານ

ໃນຖານະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້, ເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຈະຖືກກ່າວໃນພາຍຫຼັງ; ແຕ່ພຣະຄຣິດນັ້ນ

ໃນຖານະເປັນພຣະບຸດ ຊົງຄອບຄອງເຮືອນຂອງພຣະອົງເອງ; ແລະເຮືອນນັ້ນກໍຄືພວກເຮົາ,

ຖ້າພວກເຮົາຍຶດຄວາມກ້າຫານ ແລະ ຄວາມຊຸ້ນຊຸ້ມຍືນດີໃນຄວາມຫວັງໄວ້ຢ່າງໜັ້ນຄົງຈົນຮອດທ້າຍ.

ຮີບຣູ 3:1-6.

ໃມເຊເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ສັດຊື່ ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ໃຫ້ສ້າງພຣະພັບພະວິຫານ,

ແຕ່ພຣະຄຣິດໃນຖານະມະຫາປະໂຫຍດແລະອັກຄະສາວົກ ຊົງມີພຣະກຽດຫຼາຍກວ່າໃມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້. ທຸກເຮືອນ
ຕັ້ງແຕ່ພຣະພັບພະວິຫານຂອງໃມເຊ, ຈົນເຖິງພຣະວິຫານຂອງຊາໂລໂມນ,

ຈົນເຖິງພຣະວິຫານທີ່ເຮໂຣດບູລະນະໃໝ່ເປັນເວລາສິບຫົກປີ, ພຣະວິຫານມະນຸດທີ 46 ໂຄໂມໂຊມ

ແລະພຣະວິຫານຂອງມົນເລໂຮຕ໌ແຕ່ປີ 1798 ຫາ 1844 ລ້ວນແຕ່ຖືກສ້າງໂດຍພຣະເຈົ້າ.

ໃນເສັ້ນທາງຄຳພະຍາກອນຂອງການສຳແດງຕ່າງໆ ຂອງພຣະວິຫານ, ຊົງເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ໃນສວນເອເດນ,

ແລ້ວຫຼັງຈາກຄວາມບາບ, ຢູ່ທີ່ປະຕູແຫ່ງສວນນັ້ນ, ແລ້ວຫຼັງຈາກນັ້ນຖ້ວມທີ່ແທນບູຊາຕ່າງໆ ຈົນເຖິງໃມເຊ;

ຈຸດໝາຍຫຼັກສາມປະການແມ່ນ ໃມເຊ, ພຣະຄຣິດ ແລະຜູ້ໜຶ່ງແສນສິບສິ້ນ.

ໃມເຊ ແລະ ພຣະຄຣິດ ເປັນຕົວແທນຂອງອາລຟາ ແລະ ໂອເມກາ ຂອງອົດສະຣາເອນບູຮານ, ແລະ

ຮ່ວມກັນແລ້ວ ພວກເຂົາເປັນຕົວແທນຂອງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງມະນຸດຊາດ ແລະ ພຣະເທວະພາບ,

ຊຶ່ງຍັງໄດ້ຖືກແທນໄວ້ໂດຍຄົນໜຶ່ງແສນສິບສິ້ນດ້ວຍ. ເມື່ອທູດສະຫວັນອົງທີສາມມາເຖິງ, ໃນພຣະນິມິດ

ບົດທີສິບເອັດ, ໂຢຮັນໄດ້ຖືກບອກໃຫ້ວັດພຣະວິຫານ, ແລະ ເມື່ອທູດອົງດຽວກັນນັ້ນມາເຖິງໃນ 9/11,

ໂຢຮັນກໍໄດ້ຖືກບອກໃຫ້ວັດພຣະວິຫານອີກຄັ້ງ. ໃນທັງສອງກໍລະນີທ່ານໄດ້ຖືກບອກໃຫ້ລະເວີນເດີນນອກຂອງ

1,260 ວັນ. ໃນປີ 2023, ທູດອົງດຽວກັນນັ້ນໄດ້ມາເຖິງ, ແລະ

ບັດນີ້ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກເອີ້ນໃຫ້ວັດພຣະວິຫານ. 1,260 ວັນ, ຫຼືສາມວັນກັບເຄື່ອງ, ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ

2023, ແລະ ຈາກຈຸດນັ້ນໄປຈົນເຖິງກ່ອນໜ້າກົດໝາຍວັນອາທິດເພິງເລັກນ້ອຍ

ພຣະວິຫານຈະຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນ. ປີ 2024 ໄດ້ໝາຍເຖິງການວາງຮາກຖານ, ແລະ

ມັນໄດ້ເຫັນການກະບົດຖືກສະແດງອອກເປັນກຸ່ມໜຶ່ງຊຶ່ງ “ດູກຸກວັນແຫ່ງສິ່ງນ້ອຍໆ,”

ໂດຍປະທ້ວງຕໍ່ການລະບຸຂອງ Miller ກ່ຽວກັບສັນຍາລັກທີ່ສະຖາປະນານິມິດ.

ຍັງກວ່ານັ້ນ ພຣະວາຈາຂອງພຣະຢາເວໄດ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ,

ມີຂອງເຊຣູບາເບນໄດ້ວາງຮາກຖານຂອງພຣະນິເວດນີ້; ແລະມີຂອງລາວຈະເຮັດໃຫ້ສຳເລັດດ້ວຍ;

ແລ້ວທ່ານຈະຮູ້ວ່າ ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາໄດ້ຊົງສ້າງຂ້າພະເຈົ້າມາຫາພວກທ່ານ. ເພາະວ່າ

ຜູ້ໃດໄດ້ດູໝືນວັນແຫ່ງສິ່ງນ້ອຍນີ້? ເພາະພວກເຂົາຈະຊົມຊືມຍິນດີ
ແລະຈະເຫັນລູກດຶງຢູ່ໃນມືຂອງເຊຣູບາເບນພ້ອມກັບທັງເຈດີນນີ້; ສົ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຄືພຣະເນດຂອງພຣະຢາເວ,
ຊຶ່ງແລ່ນໄປມາທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ. ເຊກາຣີຍາ 4:8–10.

ການປະຕິເສດການລະບຸຂອງ Miller ທີ່ວ່າ ໂຣມແມ່ນຜູ້ສະຖາປະນານິມິດນັ້ນ
ເທົ່າກັບເປັນການປະຕິເສດຮາກຖານ ແລະເປັນການ "ດູໝືນວັນແຫ່ງສິ່ງນ້ອຍ." ຂະບວນການ Millerite
ແມ່ນຂະບວນການ alpha ຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີໜຶ່ງແລະອົງທີສອງ,
ແລະຂະບວນການຂອງຜູ້ຫນຶ່ງແສນສີເຫຼືອງສີເຂັ້ມ ແມ່ນຂະບວນການ omega ຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສາມ.
ມັນມີອຳນາດຫຼາຍກວ່າ alpha ຊາວສອງເທົ່າ. ໃນຄວາມໝາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້
ຮາກຖານຂອງຂະບວນການ Millerite ຄື "ວັນແຫ່ງສິ່ງນ້ອຍ."
ການດູໝືນຄວາມຈິງພື້ນຖານໃດໆທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ເທິງສອງແຜ່ນຈາລຶກຂອງ Habakkuk ຄືການຕາຍ,
ເພາະນິມິດທີ່ຖືກສະຖາປະນາໃນຂັ້ນສູງຂອງ Daniel ບົດສິບເອັດ ແມ່ນນິມິດດຽວກັນກັບທີ່ Solomon
ໄດ້ລະບຸໄວ້.

ບ່ອນໃດທີ່ບໍ່ມີນິມິດ, ປະຊາຊົນກໍ່ພົບວ່າ; ແຕ່ຜູ້ທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດ, ຜູ້ນັ້ນກໍ່ເປັນສຸກ. ສຸພາສິດ 29:18.

ນິມິດແຫ່ງຫນຶ່ງຍອດນັ້ນອັດສະຈັນຍັງ, ເພາະມັນຊັບຊ້ອນວ່າຫນຶ່ງເອກແຫ່ງຮາກຖານກໍ່ແມ່ນຫນຶ່ງຍອດເຊັ່ນກັນ,
ແຕ່ດ້ວຍລົດອຳນາດຫຼາຍກວ່າຊາວສອງເທົ່າ. ການທົດສອບແຫ່ງຮາກຖານ alpha ໃນປີ 2024
ແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງການປະທັບຕາທາງບັນຍາພາຍນອກ, ແລະການທົດສອບແຫ່ງພຣະວິຫານ omega ໃນປີ
2026 ແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງການປະທັບຕາທາງວິນຍານພາຍໃນ. ຢ່າງໜຶ່ງລະບຸຮູບສ້າງ ແລະ
ເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ, ແລະອີກຢ່າງໜຶ່ງລະບຸຮູບສ້າງ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ.
ການທົດສອບພາຍໃນ omega ນັ້ນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສອງສັນຍະລັກໃນຄວາມຜັນຂອງ Miller
ຊຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງຖືກນິຍາມໃນບົດບົດຂອງເຫດການໃນວັນສຸດທ້າຍ. ຄັ້ງສະສົມແມ່ນຫຍັງ? ແລະ
ອາຫານແມ່ນຫຍັງ?

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ການແຕ່ງງານຂອງຊາວຢິວໃນສະໄໝຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ດຳເນີນໄປເປັນສາມຂັ້ນຕອນໃຫຍ່
ຊຶ່ງມັກຈະກະຈາຍອອກໄປໃນຫຼາຍເດືອນ ຫຼືໜຶ່ງປີ. ຂັ້ນຕອນທຳອິດຄືການແຕ່ງງານຕາມກົດໝາຍ
ທີ່ເອີ້ນວ່າການໝືນໝາຍ ໃນເວລານັ້ນການສົມລົດຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນຢ່າງຖືກກົດໝາຍແລ້ວ
ແຕ່ເຈົ້າສາວແລະເຈົ້າບ່າວຍັງຄົງແຍກກັນຢູ່
ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າບ່າວກັບໄປຍັງເຮືອນຂອງບິດາຂອງຕົນເພື່ອຕຽມສະຖານທີ່ໄວ້ສຳລັບເຈົ້າສາວຂອງຕົນ.
ດ້ວຍເຫດນັ້ນນາງມາຮູ້ພັນລະຍາຂອງໂຢເຊັບ ຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າເປັນພັນລະຍາຂອງລາວ
ແມ່ນແຕ່ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັນ. ຄວາມບໍ່ຊື່ສັດໃນຊ່ວງເວລານີ້ຖືວ່າເປັນການຫຼົ້ນຊູ້
ໄລຍະເວລາແຫ່ງການລ່ຖ້ານັ້ນບໍ່ແນ່ນອນ ແລະອາດເປັນຫຼາຍມື້, ຫຼາຍອາທິດ ຫຼືຫຼາຍເດືອນກໍ່ໄດ້.
ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນນີ້ເປັນອົງປະກອບອັນສຳຄັນຂອງຄຳອຸປະມາ. ບິດາອາດໃຫ້ລ່ຖ້າດົນເຖິງໜຶ່ງປີ
ເພື່ອຍືນຍັນຄວາມພົມມະຈັນຂອງເຈົ້າສາວ. ເຈົ້າບ່າວບໍ່ໄດ້ປະກາດວັນ
ຫຼືວັນໂມງອັນແນ່ນອນແຫ່ງການກັບມາຂອງຕົນ ເພາະການກຳນົດເວລານັ້ນເປັນການຕັດສິນຂອງບິດາ; ດັ່ງນັ້ນ
ເຈົ້າສາວຈຶ່ງຮູ້ວ່າພິທີມົງຄຸນກຳລັງຈະມາເຖິງ—ແຕ່ບໍ່ຮູ້ວ່າເມື່ອໃດ.
ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຈົ່ງໃຈໃຫ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ,
ແລະຈົນກວ່າບິດາຈະສົ່ງໃຫ້ເຈົ້າບ່າວໄປນຳເອົາເຈົ້າສາວຂອງຕົນມາ,
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຖືກຊັກຊ້ອອກໄປ.

ຜູ້ສ້າງເກດການຊາວກຣີກ-ໂຮມັນຂອງຢເດຍ

ໂຈເຊຟ໌ສບໂດໃຫ້ "ຄູ່ມືກ່ຽວກັບການສົມລົດ" ທີ່ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ແຕ່ລາຍລະອຽດທາງກົດໝາຍແລະວັດທະນະທຳທີ່ລາວຖືເອົາເປັນພື້ນຖານນັ້ນສອດຄ່ອງກັນຢ່າງແນ່ນອນກັບຄຳບັນຍາຍໃນ Mishnah/Talmud. Mishnah ແມ່ນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຫຼັກ.

ຄຳອຸປະມານນີ້ໄດ້ກະທົບໃຈຢ່າງແຮງຕໍ່ຜູ້ຟັງຊາວຢິວໃນສະຕະວັດທີ 1, ເພາະວ່າໃນມັດທາຍ 25 ບໍ່ມີສິ່ງໃດຈຳເປັນຕ້ອງອະທິບາຍ. ການມາຮອດໃນເວລາທຸ່ງຄືນເປັນເລື່ອງປົກກະຕິ, ຕະກຽງແລະນຳມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ແຈ້ງຢູ່ແລ້ວ, ແລະການຊັກຊ້າລະຫວ່າງການຫມັ້ນໝາຍສົມລົດຕາມກົດໝາຍກັບຂະບວນແຕ່ໃນເວລາທຸ່ງຄືນກໍເປັນສິ່ງທີ່ຄາດໄວ້ໄດ້, ແລະການປົດປະຕູກໍເປັນວິທີປະຕິບັດຕາມປົກກະຕິ! ບັນດາພົມມະຈາລີທີ່ຖືກກັ່ນອອກນັ້ນຮູ້ສຶກອັບອາຍ, ແລະສຳລັບຜູ້ຟັງຊາວຢິວໃນສະໄໝຂອງພຣະເຢຊູ ຄວາມອັບອາຍຂອງພົມມະຈາລີໂງ່ນນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ສົມຄວນຢ່າງແນ່ນອນ. ເນື່ອງຈາກຮູ້ພິທີການນັ້ນຢ່າງຖ້ວນຖື, ຜູ້ຟັງຂອງພຣະເຢຊູຈຶ່ງຈະບໍ່ມີຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈໃດໆຕໍ່ພົມມະຈາລີໂງ່, ເພາະທຸກຄົນຮູ້ວ່າການຕຽມພ້ອມເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບອັນເດັດຂາດສຳລັບພົມມະຈາລີທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຖືກເຊີນໃຫ້ຢູ່ໃນຂະບວນແຕ່. ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້ແຈ້ງຊັດຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ຜູ້ຟັງຊາວຢິວ ຈົນພຣະເຢຊູບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຊົງປະທານຄຳອະທິບາຍໃດໆເກືອບກັບຄຳອຸປະມານນີ້.